

Dünya Gençlerinin Bergama Buluşması

Böylesine yozlaşan, kirlenen, çıkarların ön plana çıktığı bir dünyanın bunlardan payını çokça almış bir ülkesinde, çokuluslu güçlerin sömürüsüne karşı çıkmak ve yaşama haklarını savunmak üzere birleşen Bergama'lıların yıllardır verdiği mücadeleye destek olmak için oradaydık.

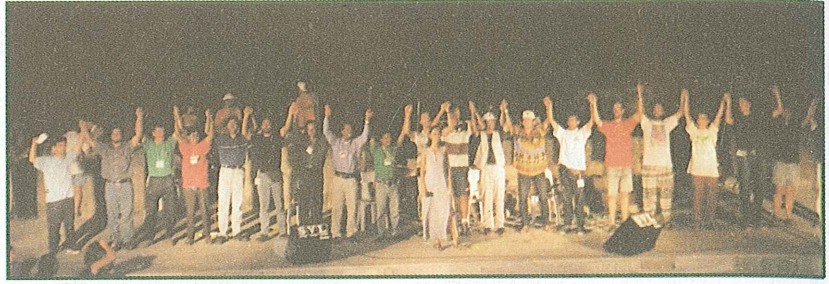
Dünyanın 22 ülkesinden gelen gençlerle beraber siyanürle altın aranmasına HAYIR dedik.

İlk defa böylesi büyük bir organizasyona dahil olmuştuk ve bundan dolayı heyecanlıydık. Yaklaşık 2000 gencin biraraya geldiği kamp ta hem ortak yaşamın gerektirdiği gibi iş bölümü yaptık (kimimiz gönüllü olarak bulaşık yıkadı, kimimiz yemek yapımına yardım etmek üzere patates soyduk vs.), hem de yapılan etkinliklere (seminerler, söyleşiler, şiir dinletileri) katılarak yeni şeyler öğrendik. Ayrıca her akşam Asklepion'da yapılan konserlerle huzur bulduk, dünyanın dertlerinden uzaklaştık bir süre için.

Tabii ki bir de eczacılar olarak görevimizi yerine getirdik ve köylere gittiğimizde halkın sağlık sorunlarıyla ilgilendik. Bu bir sağlık taraması değildi belki ama köylülerin yanında olduğumuzun bir göstergesiydi. Köylülerle sohbet de ettik köy kahvelerinde ve gördük ki onlar son derece bilinçliler. Tepedeki evlerden görülebilen Eurogold'un tesislerine rağmen inaçlarını yitirmemişler.

Kısacası orada olmaktan gurur duyduk. Bu halkın verdiği özgür yaşam mücadelesiydi ve biz buna tanık olmanın, az da olsa katkıda bulunmanın mutluluğu içinde döndük Ankara'ya. Şimdi geçmişe dönüp düşündüğümde "ah bir de video kameramız olsaydı!" demekten kendimi alamıyorum.

Berna

Adı: Dünya Gençleri'nin Bergama Buluşması.

Yer: Bergama Kleopatra Mevkii.

Tarih: 31 Temmuz-9 Ağustos.

Katılımcılar: Dünya Gençleri, TEB adına; Ecz. Berna Asal, Ecz. Mustafa Demir, Ecz. İlke Ergülmez.

Amaç: Siyanürlü Altın Madencilik'i'ne karşı sürdürülen mücadelede Bergama Köylüleri'ne destek.

Bergama Günlüğü

30 Temmuz Perşembe: Yarın Bergama'da olacağız. Heyecan giderek artmakta... sonunda raylardaki yolculuğumuz başladı, herkesin yüzü gülüyor. Bergama'ya; siyanürlü altına HAYIR demeye gidiyoruz.

31 Temmuz Cuma: Balıkesir il sınırındayız, hava ısımadı hala, heyecandan uyuyamıyorum. Uyumuşum, hava aydınlanmış. İlk kez tren yolculuklarında tanıştığım o huzur yine yanımda oturuyor. İki eski dost usulca selamlaşıyoruz. Balıkesir'de beş dakikamız var çeşmeye koşuyoruz; günaydın. Acı çaylarımızı kura-biyelerizin yanına katık edip ilk kahvaltımızı yapıyoruz... Son durak Soma, çevresi kömür madenleri ile çevrilmiş. Soma sanki siyah bir tülün altındaymışçasına göründü gözlerimize. Kader kurbanı bu ilçenin gardiyanlığını da termik santral

yapıyor. Cuma'ları Kınık'ın pazarı olduğu için Bergama'ya direk otobüs yok. Kınık'tan aktarma yaptık. Ankara'dan aynı saatte yola çıktığımız otobüs grubuyla birlikte kamp alanına varmak gurur vericiydi! Çadırlarımızı kurduk, kumanyamızı aldık, sürekli yeni insanlar geliyordu. Akşam büyük bir kaos içinde Asklepion'a gittik. Moğollarla birlikte, Antik Tiyatro'da dünyadan uçtuk. Dönüş yine kaos.

1 Ağustos Cumartesi: Sabah helezonal kahvaltı sırasında yerimizi almıştık. Bu sabahki gezi grubunda Ankara ekibi olmayacakmış. Kampı turlayıp biraz fotoğraf çekmeli...

Öğlen yemeğinden sonra bulaşık ekibine dahil olduk. Islandık, terledik, türküler söyledik ve kamp sakinleriyle ilk diyalogumuzu kurduk. Kampın ilk seminerinde tercihim Sefa Taşkın'dan siyanürle mücadelenin gelişimini dinlemek oldu. Eurogold'un mahkeme kararlarına rağmen nasıl hala Bergama'da barınabildiğini, yöre halkını kandırmak için Ramazan'da verdiği iftar yemeklerini, mahkeme kararıyla çalışmasına izin verilmeyen maden işçilerinin hala maaş almaya devam ettiğini, bilir bilmez kişilerin bilir kişi olarak tayin edildiği mahkemeleri... öğrendik. Gördüklerimi ve duyduklarımı toparlamak için defterimle birlikte bir

ağaca sırt verdiğimde dünya gençlerinin doğru yerde, doğru zamanda ve doğru amaçla toplanmış olduğunu düşündüm.

Akşam Yaşar Kurt konserine gideceğiz, yani yine kaos ortamı...

2 Ağustos Pazar: Kapat televizyonu anne seni de kandırıyorlar.*

Bugün Narlıca Köyü'ne gideceğiz. Kampımız giderek büyüyor. Yemekler düzene girdi, kaos ortamı yok artık...

Narlıca'da kadınlar ve çocuklar çıkınlarını da alıp sabahtan tarlaya gidiyor, erkekler ise kahvede onları bekliyor; Konya Ovası'ndaki gibi, tüm Anadolu'daki gibi... Köylüler her ne kadar kendilerinin yorulduğunu, bundan sonrasını gençlerin götürmesi gerektiğini söyleselerde, mücadelede kararlılar. "Şirketi Bergama'dan değil Türkiye'den atmalıyız" diyorlar. Narlıca'nın tepesindeki evlerden maden görünüyor. Çamlık alanın ortası, kazınmışçasına kelleştirilmiş. Maden bu alanın tam ortasına kondurulmuş. Çevresi çitler ve jandarmalarla çevrilmiş. Köylüler huzursuz, maden ocağı için kapatma kararı çıkmış ama hala işçilere maaş veriliyor. Çalışanların bir kısmı ocak alanında kalıyormuş. Her an madenin çalışmaya başlayacağı endişesi var. Köylünün ne devlete ne bilim adamlarına ne de oy avcılarının güveni kalmış. Bir gün sonra köyde sağlık taraması yapacağız. Pazartesi saat ikide köy kahvesinde buluşmak üzere ayrıldık. Dönüşte seminerler başlamıştı. Şair Mehrizat ile dil hakkında söyleştik.

Az önce Antik Tiyatro'dan geldik. İstanbul Devlet Tiyatrosu "Bir Anarşistin Kaza Sonucu Ölümü" adlı oyunu sergiledi. Oyunun teması şuydu: "Deli diye kesip atmak işin kolay yolu, bunun bir başı sonu yok mu?"**

3 Ağustos Pazartesi: Son alınan haberlere göre: kamp mevcudu iki bin üç yüz kişi, Haluk Levent akşamki konser için para istiyormuş.

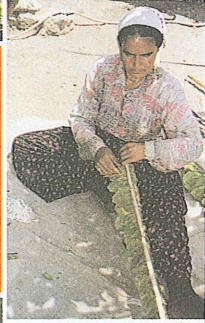
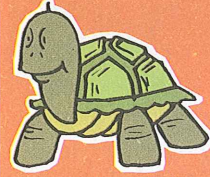
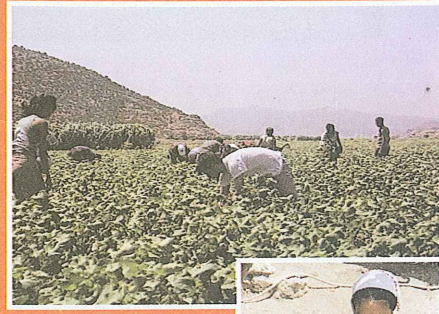
Sabah bölgedeki tarihi alanları

gezdik. Akropol (yüksek şehir) insanların yaşama bağlılıklarının simgesi; günümüz sanatına binlerce kişilik tiyatrolar bırakmış olmaları da bunun bir göstergesi olsa gerek.

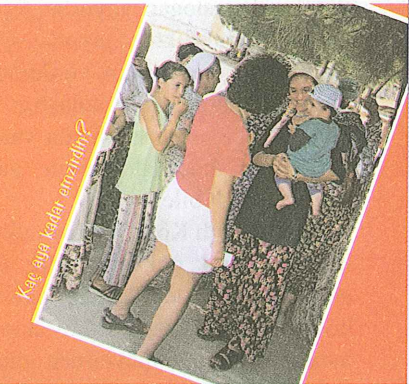
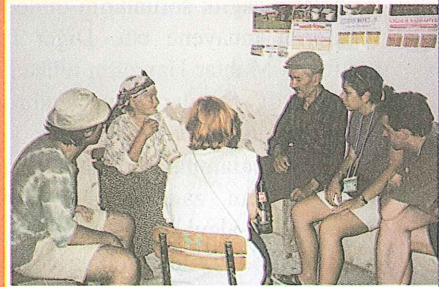
Köy kahvesindeki randevumuza geç kaldık. Köylüler iki yıl önce madenin bir süre çalıştığına inanıyorlar ve tüm rahatsızlıklarını ona bağlıyorlar. Bunun dışında köyde genetik olarak guatr var. Cilt lezyonları fazla (tütünden olsa gerek). "Eurogold bu topraklardan gitmediği sürece bize huzur yok" diyorlar, haksız da sayılmazlar. Narlıca'da hoş bir sürprizle karşılaştık. **TODORİ** de oradaydı. Düşündüğümüz gibi olmuş: Todorî gide gide Bergama'ya varmış. Siyanürlü altına o da karşı; "ben toprakta uyuyorum, onun verdiği otları yiyorum, buradayım çünkü; siyanürlü toprak istemiyorum" dedi. Ah Todorî sen ne kadar akıllı bir toşbaşın böyle!

Fısıltı gazetesinin asparagas haberleri çabucak gün ışığına çıktı. Haluk Levent oradaydı ve insanları çoşturdu. Her gece konserden geldikten sonra kamp alanında etkinlikler devam ediyor. Slayt-film gösterisi, şiir dinletisi, söyleşiler, kendini uykunun yumuşak kollarına bırakmayanlar, sabahın ilk saatlerini bu etkinliklerle karşılıyor...

4 Ağustos Salı: Öğleden sonra Ufuk Karakoç'un konseri vardı. Konsere Harb-İş'de grev gözcüsü olan işçiler de katıldı. 8-9 Ağustos'da Akkuyu'da nükleer santrale karşı eylem var, kamp arkadaşlarımızın bir kısmı oraya gidecek. Öğleden sonra Türkel Minibaş'dan "MAI", Doğu Nebioğlu'dan "İlaçta Patent Yasası" adlı seminerler ve yerli ve yabancı gazetecilerin katıldığı "Türkiye'de Basın Özgürlüğü" isimli forum var. Kampta yaşadığımız en büyük kaos da bu zaten. Seminer saatleri yaklaştığında; hangisine katılacağım sorusu ile yüz yüze geliyorsunuz. Birisine katılıyorsunuz ama diğerlerinde de olmak istiyorsunuz. Yeni Türkü'nün konserinin ardından Prof.Dr.Erdal Şekeroğlu'nun "Böcekler" isimli dia gösterisini

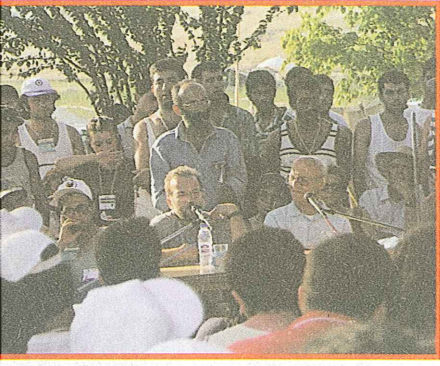

Şu wolkmenleri neden dört kulaklı yapmıyorlar ki?

Kaç eşi kadın varızdır?

izledim. Böcekler altı bacaklı canlılar ve kokuyu antenleriyle alıyormuş. Türkiye’de zehirli akrep de yokmuş...

5 Ağustos Çarşamba: Dün öğleden sonraki Türkel Minibaş ve Doğu Nebioğlu’nun seminerleri birleştirilmişti. İkisine de katılmak mutlu etti.

Bu sabah Süleymanlı Köyüne gidilecektim.

Eczacılar olarak dökümanlarımızı hazır ettik. Tam teçhizatlı biçimde köydeydik. Köyün kahvesinde revir kuruldu. Sağlık ekibi köylülerin sağlık sorunlarını dinledi, kimilerini muayene etti. Diğer bir tarafta da Muhtar Hayrettin mücadeleyi anlattı. Soruları cevaplandırdı. Mücadelelerinin başarısı hiçbir şekilde parçalanmamış olmalarına bağlı. Eylem zamanı geldiğinde kadın-erkek, alevi-sünni, genç-yaşlı, o partiden bu partiden omuz omuza yürüyorlar, slogan atıyorlar, eylem planını hep birlikte yapıyorlar. Çıkar ilişkilerinin, bencilliğin, vurdumduymazlığın zirvelerde dolaştığı bir dönemde bir avuç köylünün verdiği bu onurlu mücadele tarihte yerini şimdiden aldı bile.

Süleymanlı Köyü’nün pamuk tarlalarında ayırık otu temizledik. Bazı arkadaşlarımız da köyün okulunu boyadı. Tarla dönüşünde köy ekmeği, ayran, zeytin ve peynirden oluşan sofrayla karşılandık. Herşeyin doğal güzel oluyor.

6 Ağustos Perşembe: Aile Planlaması semineri bugün verildi. İlk eğitici eczacı eğitimine ben de katılmak istiyorum. Bulutsuzluk Özle-

mi’nin konseri çok iyiydi. Sözleri nasıl ediyor da bu kadar yerli yerine yerleştiriyor, şiddetli bir rüzgarda uçacak gibi görünen bu adam.

Harran Ovası’nda
kadın erkek yan yana,
yaparlardı çapa***

7 Ağustos Cuma: Sabah uyandığımda hala konserin etkisindeydim. “Sadece gökyüzü, sadece deniz sadece siz ve biz, hepsi bu!”*** Voleybol turnuvasının üçüncü maçında yenilince elendik. Ama ikinci set mükemmeldi. İlk seti çok basit hatalarla verdik. İkinci sette aynı gidiyordu ama bir anda her şey değişiverdi. 14-4 mağluptuk. Maçı 16-14 kaybettik ama mücadelemiz çokça takdir aldı.

ODTÜ Öğretim Görevlisi Serap Aşık’ın altın madenciliği konusunda verdiği seminere katıldım. Eurogold’un Bergama’da çıkarmayı düşündüğü altınla yetinmeyeceğini ve burada açacağı atık havuzunu nükleer atık çöplüğü olarak kullanacağından şüphelenildiğini vurguladı. Zira Eurogold’un ortakları ve onların akraba olduğu şirketlerin dünyanın az gelişmiş ülkelerinde yaptıkları belli başlı dört iş varmış; **nükleer veya termik santral, siyanür ile maden işletmeciliği (gümüş-altın) ve nükleer atık taşımacılığı (dökebildikleri ülkelere dökmek üzere).**

8 Ağustos Cumartesi: Bugün tanıdık yüz görmek oldukça zor. Acaba kamp dün sona erdi de bizim mi haberimiz olmadı diye düşünüyorum. Akın akın yeni insanlar geliyor, oysa bugün kampın son günü.

Organizasyonda açıkça görülmeyen, -ama bilinen- partinin partilileriymiş gelenler. Bugün partinin ilçe teşkilatı açılacaktı. Partililerin bu organizasyon için çok çalışmış olduğu açıkça görülüyor. Ama şu var ki bu kamp; katılımcılarının çeşitliliği ve mücadelenin bugüne kadar çizdiği görüntü nedeniyle bir partiye bağlanmamalıydı. Köylüler bu konuda çok hassaslar. Hiçbir partinin mücadeleyi

(hem de bu noktadan sonra) sahiplenmesini istemiyorlar. Zira bu gece konserden önce köylülerin konuşacağı yazılıydı ama konuşmadılar.

Venezuela’dan Amilga bizi 2000 yılında ülkelerinde yapılacak olan anti-empyralist gençlik kampına davet etti.

10 Ağustos Pazartesi: Ankaradayız. Dün sabah kamptan ayrıldık. Yedi otostopla kendimizi İnegöl’e kadar atabildik. İnegöl’de otostoptan vazgeçmek durumunda kaldık; çünkü gecenin onunda bizi alacak bir araç bulmamız çok zordu. Sabah 4:30 gibi Ankara’daydık. Her tarafımız ağrıyordu, yorgun ve pistik. 9 gün farklı bir yaşamı denedik. Güneşle terledik, seminerlerle bilgilendik, köylülerle cesaretlendik, konserlerle coştuk, paylaşım var olduk. Gelecek için seçimlerimizi yaptık. Çok taraflı yatırım anlaşmaları adı altında sunulan; topraklarımızı, madenlerimizi, emek gücümüzü, bir anlamda ülkemizin özgürlüğünü, bir anlamda benliğimizi sömürgeleştirmeyi amaçlayan anlaşmaları istemediğimizi haykırdık. Bu ülkede, bu ülkenin doğal kaynaklarının bu halk için ve bu halkın istediği yöntemle çıkarılacağını haykırdık; hem de bunu yirmi ülkenin gençleri hep birlikte yaptık. Tüm dünyayı ahtapotun kolları gibi saran bu adı çok ama içi az uluslu şirketlerle mücadeleyi, yani özgür yaşam mücadelesini tarihteki tüm örnekleri gibi yine halkın vereceğini gösterdik. Halkı oy potansiyeli olarak görmekten vazgeçmeyen, ülkesini değil çıkarlarını birincil tutanlara sesleniyoruz: biz halkız, haklıyız ve kazanacağız.

* Yaşar Kurt
** MFÖ
*** Bulutsuzluk Özlemi

İlke

